

חולין פרק ד בהמה המקשה דף עז

שנמעך חוששים שמא ראשו יצא מרחם הבהמה ולא נותר בשחיטת אמו, ר' אלעזר אמר שאפילו אם יש וולד בתוך השליה שראשו לא יצא חוששים שמא היה בתוך השליה וולד נוסף שנמעך ויצא ראשו ואסור באכילה אבל אם השליה קשורה בוולד לא חוששים שהיה בה עוד וולד ומותרת באכילה, ר' יוחנן אמר שאם יש וולד בתוך השליה שראשו לא יצא לא חוששים שהיה וולד נוסף. בברייתא כתוב כשיטת ר"א שאשה שילדה שליא ובתוכה כמין בהמה חיה ועוף אם קשור בשליה לא חוששים שמא היה וולד נוסף בצורת אדם ואינה נחשבת ליולדת אבל אם לא קשורים בשליה חוששים שמא היה וולד נוסף.

בהמה שעדיין לא ילדה והפילה שליא אין בה קדושת בכור משום שרוב שליות לא קדושות שמחצה נקבות ואפילו אם היה זכר ייתכן שלא היה קדוש משום שהיה נדמה לבהמה אחרת שלא ממין האם, אבל בהמת קרבן שהפילה שליא צריכה להיקבר משום שכל וולד קרבן קדוש ואין קוברים אותה בפרשת דרכים ואין תולים אותה באילן מפני דרכי האמורי שהיו נוהגים כך בדרך כישוף שהבהמה תפסיק להפיל.

הדרן עלך בהמה המקשה

במשנה כתוב שבהמה שנשבר לה עצם ברגל ואפילו שנחסר מעט מהעצם אם רוב הבשר מסביב לעצם קיים כשר משום שחוזר ונרפא, רבא אמר שגם גידים רכים לפני שהם מתקשים מצטרפים לבשר שהרי ר' יוחנן אמר שאדם יכול להימנות לחבורה לקרבן פסח על מנת שיאכל את הגידים הרכים, אמר לו ר' פפא שהיות ומדובר באיסור דאורייתא צריך להחמיר כדעת ר' שמעון בן לקיש שלא מחשיב גידים כבשר, ושתק רבא משום שאפילו ר' יוחנן חזר והודה לריש לקיש. רבינא הסתפק א. אם הבשר נפרד ומכסה את רוב העצם בכמה מקומות ב. אם שכבת הבשר דקה ג. אם הבשר נרקב. עוד הסתפקו אם ניקב או נסדק הבשר או שנקלף שאינו דבוק לעצם ואפילו אם נקלף ממנו שתי שליש מהעובי. עוד הסתפקו אם נחתך הבשר בצורת עיגול האם חוזר ומתרפא ואמרו החכמים והרופאים ששורטים את הבשר בעצם שיוציא דם ונדבק הבשר לעצם ומתרפא.

'שליא' היא כיס מלא נוזלים שבו נמצא העובר בתוך בטן הבהמה וכשנולד קורע העובר את השליה, השוחט בהמה ומצא במעיה שליא מותר באכילה כמו עובר שניתר בשחיטת אמו שכתוב "כל.. בבהמה תאכלו" אבל לא נחשב לבשר ואינו מטמא כנבלה ואינו נחשב לאוכל כלל ואינו מקבל טומאה שאין הדרך לאוכלו, אבל אם חשב לאוכלו יכול לקבל טומאה כאוכל. ר' יצחק נפחא הסתפק אדם שבישל הרבה זמן עור של חמור עד שהתרכך וחשב לאוכלו האם מקבל טומאה כמו שליא או שבגלל שהוא מאוס ביותר אינו מקבל טומאה.

אם יצאה מקצת מהשליה קודם השחיטה היות ובוודאי היה בתוך השליה עובר